

[V. Buhl.]

er blevet de foreliggende Ændringsforslag, der er stillet af Ministeren. Den vigtigste Ændring, der indeholdes i Ændringsforslagene Nr. 1 og 2, angaar Selskaber, Stiftelser og Foreninger, som driver indtægts-givende Virksomhed og helt eller delvis anvender det indtjente Overskud til Fremme af almene Opgaver. Den nuværende Regel i den kommunale Skattelov gaar ud paa, at der af Kommunalbestyrelsen kun kan tilstaa Skattefrihed for saadanne Foreninger og Institutioner, hvis Formaal er almen Understøttelse af trængende eller lignende. I det nu foreliggende Lovforslag blev der i sin Tid paa Foranledning af Folketinget indført den Bestemmelse, at der skulde tilstaa Foreninger, Stiftelser o. lign. absolut Skattefrihed for den Del af deres Overskud, der anvendes i almene, velgørende, humane, kunstneriske, videnskabelige eller lignende Øjemed. Denne Bestemmelse er enslydende med den Regel, der findes i Statsskatteloven, og saafremt den blev opretholdt i den kommunale Skattelov, som det nu er foreslaaet, vilde det medføre ret betydelige Konsekvenser, idet der under disse Institutioner og Selskaber falder Institutioner, som driver meget omfattende erhvervsmæssig Virksomhed — jeg behøver kun at nævne Carlsbergfondet. Disse Institutioner er ikke i Øjeblikket fritaget for at betale Skat til Kommunen, men vilde altsaa blive det, saafremt man overførte Statsskattelovens Regler paa dette Forhold. Det har Flertallet ikke anset for rimeligt, og vi foreslaar derfor, at der foretages den Ændring i det foreliggende Lovforslag, at det kommer til at bero paa Kommunalbestyrelsens Afgørelse, hvorvidt Skattefrihed skal indrømmes eller ikke. I Forhold til den nugældende Ordning sker der herved for saa vidt en Udvidelse af Kommunalbestyrelsens Myndighed, som man nu faar Adgang til at indrømme Skattefrihed i flere Tilfælde, end man hidtil har kunnet. Hidtil har det, som jeg sagde, kun været, naar der var Tale om velgørende Formaal; nu kan ogsaa en Række mere almene Formaal komme i Betragtning.

Af de stillede Ændringsforslag skal jeg i øvrigt nævne Ændringsforslagene Nr. 4 og Nr. 13, der angaar den nærmere Gennemførelse af de nye Ydergrænser, som er foreslaaet for Forhøjelse og Nedsættelse efter Lejlighed. Det er bestemt i Lovforslaget, at der inden et Aar efter Lovens Ikrafttræden af Kommunalbestyrelserne skal fremsendes Forslag til nye Skattevedtægter, dels til Amterne for Sognekommunernes Vedkommende, dels til Indenrigsministeriet for Køb-

stadkommunernes Vedkommende. Disse nye Vedtægter skal da affattes under Hensyn til de Bestemmelser, som nu er foreslaaet vedrørende Formue- og Lejlighedsligningen. Spørgsmaalet bliver imidlertid, hvorvidt man, forinden en saadan Ændring af Vedtægterne er gennemført, bør bringe de nye Regler om Formue- og Lejlighedsligningen til Anvendelse, og man har fra Flertallets Side indtaget det Standpunkt, som har fundet Udtryk i de nævnte Ændringsforslag, at i det første Aar, altsaa ved den forestaaende Ligning, som man allerede er inde i mange Steder, skal disse Regler ikke komme til Anvendelse. Paa den anden Side har man afkortet den Frist, inden for hvilken der skal stilles Forslag om de nye Skattevedtægter, idet man har villet sikre sig, at de nye Vedtægter kommer til Anvendelse fra næste Skatteaar.

De øvrige Ændringsforslag giver ikke Anledning til særlig Omtale, jeg skal derom henvisse til de Bemærkninger, der er gjort i Betænkningen.

Der er til Udvalget rettet en Række Henvendelser. Statstjenestemændenes Centralorganisation og Danmarks Lærerforening har rettet Henvendelse om Ophævelse af Kildeartstillæg for Pension, pensionsgivende Indtægt og Aftægt, hvilket vil sige, at det sidste Afsnit i Reglerne om Kildeartsbeskatning skulde udgaa. Vi erkender fra Udvalgsflertallets Side, at der bør ske en Ændring paa dette Omraade, men da det her drejer sig om det principielle Grundlag for Kildeartsbeskatningen, og da der bl. a. i Folketinget fra Det frie Folkepartis Side har været rejst Spørgsmaal om Ændringer paa dette Omraade, over for hvilke Ændringer man i Folketinget henviste til den kommende Skattekommission, har vi ment, at det vilde være rigtigt at henskyde Sagen til denne Kommission, der efter vor Opfattelse vil have al mulig Anledning til at tage hele dette gamle Beskatningssystem op til Behandling.

Der er endvidere fra de kommunale Gymnasieskolers Lærerforening og fra de private Gymnasieskolers Lærerforening fremsat en Anmodning om, at Lærerpersonalet ved disse Skoler med Hensyn til Erhvervsbeskatning maa blive ligestillet med de tilsvarende Lærere ved Statens Gymnasieskoler. Det Argument, man anfører, er, at Lønnen er den samme for disse forskellige Kategorier af Gymnasielærere; men her maa man være opmærksom paa, at det er ikke Spørgsmaalet om selve Lønnens Størrelse, der er afgørende for, om en vis Kate-